

П. Можемъ ли да ся спасемъ чрѣзъ милостыни-тъ си?

О. Не можемъ. 1) Кой може да каже че е правилъ милостыниъ споредъ силъ-тъ си? Кой може да каже че е давалъ колкото е можалъ и колкото е былъ длъженъ да дава? Никой. 2) Кой може да каже че всякога е давалъ милостыниъ отъ искренниъ любовь къмъ бѣдны-тъ и за славъ Божіиъ? Кой може да каже че никога не е далъ милостыниъ за да го виждатъ челоуѣци-тъ? Никой. И ако бы прѣдложили онова, което не е за вѣруваніе, сир. че може да ся намира челоуѣкъ, който всякога е давалъ милостыниъ, колкото е былъ длъженъ, и че никога не ъ е правилъ за да го виждатъ челоуѣци-тъ, но всякога отъ искренниъ любовь, пакъ не може съ милостыни-тъ си да прави умилостивленіе за грѣхове-тъ си, защото той е длъженъ да прави такыва милостыни, и съ испъняваніе-то на тайъ длъжность не може да прави удовлетвореніе за други-тъ длъжности, които не е испънилъ. Единъ дългъ не ся исплаща съ исплащаніе-то на другъ нѣкой дългъ. 3) Ако да бѣше възможно да придобиемъ спасеніе то съ милостыни-тъ си и съ други-тъ си добры дѣла, то не бы было нужно да умре Іисусъ Христосъ. “Защото, ако оправданіе-то бива чрѣзъ законъ-тъ, то напраздно е Христосъ умрѣлъ.” (Гал. 2; 21.) Богъ отъ свои-тъ си милость ся е обѣщалъ да награжда добры-тъ дѣла на чада-та си, но тѣзи награды ще ся даватъ не за дългъ, но за благодѣлъ.

П. Отъ какво трѣбва да ся вардимъ, като правимъ молитвы?